

Selmeczbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.
Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelenik minden vasárnapon.

A mi királyunk.

Ha Mohács nemzeti nagylétünk gyász temetője volt: akkor az utolsó félszázad e nemzeti nagylét újjászületésének bölcsője vala.

Ha e század regghajnalán nemzeti nagylétünk egykor ragyogó, dicsfényben uszó napja alkonyatra szállt: akkor e század alkonyán e nap derengő hajnalra kél és melegebben süt és fényesebben ragyog, mint tán valaha.

Ha nemzeti nagylétünk mohácsi gyásztemetőjének mezején a nyáját legeltető pásztor furulyája is szomorúan és bánatosan zeng: akkor most, nemzeti nagylétünk újjászületésének kimondhatatlan forró örömeztetésében e sip is, a Kárpátok hatalmas visszhangja, a havasok kürtje, a délibábos rónák furulyája, a puszták tilinkója, a Duna, Tisza, Dráva, Száva és Balaton halászdánája, az erdők dallama, az Adria habzugása, a szántó-vetők éneke, a föld borzadályos mélyében dolgozó bányászok fohász, az egész magyar nép hullámozó, zsi-bongó, tengernyi örömiadalma mind, mind csak azt hangoztatja:

„Isten áldd meg a királyt!“

Igen, „Isten áldd meg a királyt!“ Őt, ki nemzeti nagylétünk újjászületésének megteremtője; Őt, ki e nemzetet új öntudatra, új erőre ébreszté és felhiva megemlékezését e nemzetnek egy lezajlott évezred történelmére, ennek maradandó emlékeit teremti meg édes magyar hazánk örömlázasan, lángolón dobogó szívében; oh őt, ki velünk örvend és velünk — szenved; Őt, kit nemzetünkhöz kiolthatatlan atyai szeretete köt; Őt, ki harmincz év óta viseli felkent fején a szent koronát.

Harmincz év csak egy parány az idő vég-

„Selmeczbányai Hetilap“ tárczája.

A »Madarász.«

Nem tudom, van e sok elvtársam, ki a fátumban, végzetben sorsban, vagy, ha úgy tetszik véletlenben hisz, de én szentül meg vagyok győződve, hogy létezik valami titkos hatalom, melynek abban telik kedve, hogy az ember fiát bosszantsa, a hol csak lehet s az elejtett mézes kenyeret mézes felével csapja a földhöz; akkor nevettem meg, mikor komoly fizimiskát kellene vágnod, s egyáltalán oly dolgokat művel veled, hogy te ugyancsak kifogyhatsz a türelmedből, s ráadásul még ki is nevetnek felebarátaid.

Néha azután valóságos kicsapongó kedve van annak a titkos hatalomnak, és sűrűn szaporázza inceselkedéseit, úgy, hogy az embert már egész idegessé teszi, s még tüszszenteni sem mer, tartván tőle, hogy valami baj lesz belőle.

Hogy ne tartsanak talán valami a sulykot elvető embernek, vagy olyannak, ki légből kapott mondomondák által hipokondrikus lett, leszek oly bátor az alábbiakat elmondani, a nevek elhallgatásával, nehogy egyik-másik résztvevő rossz néven vegye, hogy kifecsegem azt, mit el szeretne titkolni és felejteni.

Műkedvelői előadásra készültünk! Nagy szó!

És még inkább fognak csodálkozni, ha megmondom, hogy nem valami apró-cseprő vigjátékcsocka, de

telenjében s mégis elég volt arra, hogy egy nemzet, a magyar nemzet újból kivívja királyának atyai gondos vezetése alatt az államok sorában azon állást, mely ős időktől fogva megillette.

És ha évszázadok előtt a szent jobb kéz fölött e nemzet költője lelkesedve éneklé:

„O deoseoseges zent job kez
Meliet magyar ohajtva nez
Draga gense nepunknek
Nagi eoreume szivunknek“

akkor most az egész magyar nép, szive legbensőbb rejtekéből felfohászokodik:

„Oh dicsőséges felkent fő,
Kihez magyar ohajtva jó;
Drága atya népünknek,
Nagy öröme szivünknek.“

az ég minden képzelhető áldása hulljon rád! hulljon nemzetünk védangyalára: hön szeretett királynénkra! hulljon fenséges családod minden egyes tagjára!!

* * *

Holnap, hétfőn, e hó 4-én van koronás királyunk nevenapja. Felséges urunk e névnapját nagy pompával fogják megünnepelni ország-szerte.

Ez ünneplésekhez városunk is, tőle telhetőleg, fog sorakozni.

Megvagyunk győződve róla, hogy a holnapi kivilágításnál egy ház ablaka sem lesz sötét, hogy szegény és gazdag egyaránt fog tehetségéhez képest külsőleg is kifejezést adni ama mélyen érzett hódolatnak, hűségnek és ragaszkodásnak, mely ez ős bányaváros lakóit is, az egész magyar nemzettel együtt, mélyen szeretett királyához köti.

A kivilágítás hétfőn, az est beálltával veszi kezdetét. A boltok kirakatai szintén kivilágítva lesznek. A bányász zenekar csengő játékkal járja be a főutcákat és a főtéren külön két darabot játszik.

még színmű sem, hanem operett, valóságos operett volt az, mely ellen merényletet akartunk elkövetni.

Kitűztük A „Madarász“-t.

Én valahogy kibirom a tenort, s nem gikszerezem többet, mint egy középszerű karomboljátzó, ha fogytán van a kréta.

A patikáros Lidi pompás postás Milka; a tanácsosék Ilkája meg igen jól fog festeni mint fejedelelnő.

Valahogy kikerül a többi is; a Taskó meg a Laskó két jó gyerek, kik igen remekül tudják fintorgalni az orrukat.

A próbák mentek mint a karikacsapás; az „Adj Isten, valahányan vagytok“ oly jól sikerült nekem mindig, hogy én már az opera első tenoristájának képzeltem magam; a fejedelelnő meg oly kedves volt, hogy — de el ne áruljanak — bizony egy kicsit meg is csókoltam, a miért azután jót legyintett, — de csak a kezemre, pedig az nem volt bűnös.

Jött az előadás napja.

Egész Csigarét izgatottságban volt.

Mi sem különben!

A jelmezeken még itt-ott igazítani kellett valamit; a színpad sem volt még rendben; a kellékek sem voltak meg mind. Volt lőtás-fulás elég!

Stefi barátom lelkesedve rohant be hozzám, diadalmasan lobogtatva valami fekete tógát, melyet tán az öregapja viselt valamikor debreczeni diák korában.

— Te Muki! — kiáltja már messziről felém. — Főlséges gondolatom van! A herczegnek szánt aján-

Szóval mi selmecziek is ünnepelni fogunk igazán és mélyen.

A város polgármestere, Bánffy miniszterelnök után sürgönyileg intézett hódoló feliratot királyunkhoz a város közönsége nevében a felség ismert lélekemelő elhatározása alkalmából; de eddig erre, valamint a miniszterelnökhöz intézett külön üdvözlő táviratra válasz nem érkezett. — —

Öltsön tehát dísz holnap a város és uszszon fényárban, mely messze hirdesse e város szeretetét és hódolatát királyához és ezt hangoztassák a köröskörül elterülő magas bércek visszhangként is:

„Éljen a király!!“

Dohánygyári tisztviselői telep.

Azt hisszük, nem szükséges sokat bizonyítanunk azt, mily lényeges szerepet játszik gazdasági életünkben a helybeli dohánygyár, mely több mint ezer munkásnak ad kenyeret. Tudjuk és elismerjük azt, hogy ily intézet vezetése és kezelése munkát, gondot ad; hogy csak szigorú lelkiismeretességgel lehet oly üdvös eredményeket felmutatni, mint azt a helybeli dohánygyárnál tapasztaljuk.

De nézzük, gondoskodva van-e arról, hogy a dohánygyár tisztviselői, kárpótlásul a rájuk rótt nehéz feladatért, legalább lehető kényelemben részesüljenek?

E kérdésre határozottan nemmel kell felelnünk. A dohánygyárban a hivatalos órák sokkal korábban kezdődnek mint másutt; a pontos megjelenés előírt szabály s ez az, minek betartása itt nálunk Selmeczen sokszor nem csekély nehézségekbe ütközik.

Mindennap tapasztalhatjuk, mily lakáshiány van városunkban, úgy, hogy a dohánygyári tisztviselők sokszor kénytelenek a gyártól messze eső városrészekben lakni, mi bizonyára nem előny. Az altisztekről nem is beszélünk, kik évi 50 forint lakpénzért ott kényszerülnek meghuzódnni, ahol éppen lehet, valahol a hegyek között; távol a gyártól, negyed-, sőt félórányi járásnyira is.

Hogy ez állapotok magára a dohánygyárra nézve sem kedvezők, azt kiki beláthatja. Mennyi idővesztéssel járna például az, ha az alkalmazottakat hirtelen össze kellene hívni a gyár telepére!

dékul jó lenne valóságos kanári madarat szerepeltetni. Én szerzek egyet a Zádorfalviéktól, csak azután vigyázz, hogy el ne szökjék! — s evvel iramodott is már tovább.

Bár soh'se esteledett volna be! Vagy a kánya elvitte volna az egész „Madarász“-t! Most ott lehetnek még Csigaréten jó barátaim között, s nem kellene bujkálnom, ha valami ismerősömet látom!

A függöny felgördült; a nézőtér zsufolásig tömve volt. Elég jól ment minden, csak az egyik suhancznak elszakadt valami gombja, minek következtében mind a két keze el volt foglalva, mi mozdulatainak bizonyos feszességet adott.

Jött az én jelenésem!

Bizonyos szorongást éreztem, melyet sehogy sem akartam elismerni lámpaláznak. Csak bátran!

A nyílt színen azután, épen a leghatásosabb dallamnál valami istentől elrugaskodott szunyog belerepült a torkomba, s harmonikus hangok helyett görcsös krákogás szakadt ki belőle.

Hogy ezzel el volt rontva egész jelenetem, főlőleges mondanom; kacagtak a nézők, s a szereplők sorsából is elfojtott vihogás tört ki. De volt több kellemetlenség is!

Az én féltve őrzött kanári madaram, mikor épen átadtam a polgármesternek, valahogy kiszabadult s szárnycsattogva repült a nézőtér fölött.

E pillanatban rikácsoló hang sikoltott fel: „Az én kanári madaram! Meg kell fogni!“

Minden államban oda törekszenek, hogy a tisztviselők helyzete lehetőleg megkönnyíttessék; miért ne lehetne ez minálunk is? Nem kötelessége volna-e a kincstárnak legalább arról gondoskodni, hogy alkalmazottai legalább egészséges lakásokat kapjanak?

Itt Selmecezen, kivált a dohánygyáriakra vonatkozólag igen kívánatos volna, hogy az állam megfelelő lakásokról gondoskodjék, mit nem is volna oly nehéz keresztülvinni.

A dohánygyár impozáns épülete körül van véve apró, többnyire ronda épületektől, melyeket a dohányjövdelemből amugy is nagy hasznot húzó kincstár oleós pénzen megvásárolhatna s azok helyén lakházakat állíthatna a dohánygyári tisztviselők és altisztek részére. A házak közeit kertek foglalhatnák el s a mellett, hogy a dohánygyár lakházaival városunk egy kiváló részét képezné, a kincstár is nyerne előnyösen befektetett vagyonban, de az által is, hogy alkalmazottaiért egészséges lakásokról gondoskodva, sokkal kitaróbb munkaerőket nyerne.

Hiszen jelenleg, kivált télen, mikor az utak legnagyobb részét oly nehezen járhatók, a tisztviselő és altiszt bizony már ki is van a hosszú uttól fáradva, míg a messze eső dohánygyárba eljut s pihenésre itt nem lévén ideje, terhes szolgálatában ideje előtt felemészti magát, mi bizonyára nem szolgál a kincstár előnyére.

Az általunk megpendített eszmére felhívjuk az irányadó és mérvadó körök figyelmét s reméljük, hogy minden lehető el fognak követni, hogy e terv meg is valósuljon, hiszen több érdeknek lenne ez által szolgálva. A város nyerne egy diszes, tiszta részt, a gyáritisztviselők kényelmes, egészséges lakást, a kincstár jól befektetett vagyont és kitaróbb, keze ügyébe eső munkás erőket.

KÜLÖNFÉLÉK.

Napirend 1897. október 3-án.

Naptár: Vasárnap, szeptember 26. — Róm. kath. és prot.: Rozsáf. — Görög-orosz (szeptember 21.): Kodr. — Izraelita: Zom. Gedalj. Bójt — Nap kel: 5 óra 47 perczkor, nyugszik: 5 óra 17 perczkor. — Hold kel délután: 1 óra 59 perczkor nyugszik este: 10 óra 23 perczkor.

Vasárnap nagymise a Nagy-boldogasszonyról nevezett templomban 9 órakor reggel német egyházi beszéddel.

Nagymise a Szent-Katalin templomban 8 órakor reggel, tót egyházi beszéddel.

Az ág. ev. templomban reggel 8—10-ig tót, 10—12-ig német isteni tisztelet.

A polgári lövöldén lövészet, kezdete délután 1 órakor.

Piaczi árjegyzék.

Búza 8—9 frt, Rozs 6.50—7 frt, Árpa 6.50—7 frt, Zab 6.20—6.40 frt, Bab 16—17 frt, Borsó 12—14 frt, Lenese 20 frt, Mák 20—24 frt, Buzalisz 18—20 frt, Rozslisz 16—18 frt, Árpada 16—18 frt mázsája. Káposzta fejenként 8 kr, Burgonya egy zsák 2 frt. Nyers kávé 2—2.50 kr. klg. Rizs 26—18 frt m. Bors 1.20—1.30 kr. klg. Paprika 80 kr—1.20 klg. Cukor süveg 44—48 kr klg. Cukor keze 46—50 kr klg. Marhahus 44—50 kr, Borjúhus 50—60 kr. Juhus 44—48 kr, Sertéshus 48—52 kr, Kolbász 70—80 kr kilója. Szopós malacz drbja 2—3 frt. Nyul drbja 1—1.30 kr. Csibe 40—80 kr, Káppan 1—1.20 kr, Kacsa 90—1.20 kr, Liba 1 fet 20—2 frt párja. Szalonna 64—70 kr, Disznózsir 70 kr, Ludzsir 1—1.20 kr klgrja. Tej 8—10 kr, Tejszín 20—24 kr literje. Vaj 70—80 kr, Turó 28—36 kr, Mész 1—1.40 kr, Buzakenyér 12—16 kr klgrja. Tojás darabja 2 kr. Borecet 36—40 kr literje. Tüfiz 1.45—2.50 kr méterje.

— **Személyi hírek.** *Farbaky István* orsz. gyűl. képviselőnk Budapestre utazott. — *Bernhardt Adolf* városi tanácsnok, szabadság idejének leteltével városunkba visszaérkezett és hivatalos működését újból megkezdte. — *Pállya Gyula* hajdu-nánási aljárásbíró,

A Zádorfalvi Malvin hangja volt, ki nem törődve szinpaddal és közönséggel, felugrott a helyéről s üzőbe vette kedvencz madarát.

A karzat hajtó vadászatot rendezett a szökevény után s én a támadt zaj közepette megsemmisülve állottam a szinpad közepén, mintegy ígézetten bámulva Zádorfalvi, a papa, haragtól villámló szeme közé.

Mi lett a madárral, nem tudom; de mire valahogy folytathattuk az előadást, ki volt forgatva minden a rendes menetéből. Zavaromban ráléptem a fejedelemlő uszályára, mely nem birván ellentállani oly nyomós marasztalásnak, hatalmas roppanó szakadással levált a ruháról.

Lasskó komám az asztal alá rekedt, mert valami kiálló szeg fogva tartotta a nadrágját, melyet nem tudott kiszabadítani; a fejedelemlő udvarhölgye görcsöket kapott s fel kellett locsolni, mi mellett az a kellemtelenség érte, hogy hirtelenében a vizes korsó helyett tentás fazekat ragadtak nyakon, mitől az ajuldozó bölgy arcza oly külszint kapott mintha a fekete himlő tört ki volna rajta. A közönség kaczagott és tombolt s mi kénytelenek voltunk a függőnyt leeresztve, elillanni, mert, mint értesültünk, a karzat nem épen diszes óvacióban készült bennünket részesíteni.

Igy jártam én a műkedvelői szereplésemmel; ki is zavart Csigarétról a mindenütt bosszantó gúny, s elköltözökdttem, megfogadva, hogy soha többé nem műkedvelőelőadásozom.

városunk szülöttje, rövid itt tarlózkodás után Hajdu-Nánásra utazott. — *Pauer János* akad. titkár mult vasárnapon tanulmányutjából visszaérkezett. — *Krausz Géza* városi erdőmester Budapestről haza érkezett. Mint örömmel értesülünk, erdőmesterünk beteg állapota javuló félben van.

— **Házasság.** *Baumerth Gyula* selmecebányai, széles körben ismert fiatal kereskedő, Baumerth Dániel törv. hat. biz. tag, polgártársunk fia, mult hó 28-án kötött Felső-Terényben házasságot *Koricsánszky Ludmilla* kisasszonnyal, Koricsánszky Gusztáv nyug. ág. evang. lelkész kedves leányával. Tanuk voltak: a vőlegény részéről Baumerth Károly selmecezi kir. főmérnök, a menyasszony részéről pedig Drobka Gyula bábaszéki evang. lelkész. A Teszéken kötött polgári házasságot, Terényben követte az egyház áldása. Az esküvő után gazdag lakoma volt az örömszülők házában, melyen a sikerült felköszöntők sem hiányoztak. Másnap a rokonok és ismerősök fogadták Selmecebányán a fiatal házaspárt.

— **Pályázat** van hirdetve a városház megüresedett pénztárnoki, esetleg ellenőri vagy a fokozatos számtisztviselői állásokra. Pályázati határidő október hó 10-ik napja. A jövő közgyűlés fog tehát választani pénztárnokot, esetleg ellenőrt és egy számtisztet. A pénztárnoki állást más el nem nyerheti, mint a szakavatott, szorgalmas és ügybuzgó ellenőrünk, Ács József.

— **A bányász-kongresszusi emlékérem átadása** — mint már utolsó számunkban jeleztük — hétfőn, szeptember hó 27-én történt meg. *Lukács László* pénzügyminiszter a küldöttséget, melyben Selmecebányáról *Sóltz Vilmos* kir. főbányatanácsos és *Litschauer Lajos* kir. főmérnök vettek részt, az országház miniszteri szobájában fogadta. A fogadtatás rendkívül szívélyes volt s a miniszter sajnálkozását fejezte ki a fölött, hogy roppant elfoglaltsága miatt a Bányászati és Kohászati Egység ez idej közgyűlésén nem vehetett részt.

— **Az akadémiai tanév kezdetén.** Jönnek az ifjak közelből és távolból beiratkozni akadémiánk hallgatói közé. Jönnek a régiek is tanulmányaikat folytatni. Élénkül szemlétomást városunk; hiszen új életet, pezsgő friss életet hoz derék fiatalosságunk. Melegen üdvözljük őket, mint régi jó ismerősöket és az ujjakat, mint még ismeretleneket. A beiratkozások e hó 7-ik napján veszik kezdetüket a bányász- és erdész akadémián. A pótló vizsgák már is tartatnak.

— **Válasz.** *Farbaky István* orsz. gyűl. képviselőnknek fenti czím alatt a „Selmecebányai Híradó“ 39-ik számában közölt czikkére a valóság érdekében csak annyit vagyunk kénytelenek kijelenteni, hogy mi őt meg nem támadtuk — mire absolute okunk nem is volt — de igenis támaszkodva a „Pesti Napló“ 255-ik számában és a „Gömör-Kishont“ 37. számában közzétett a bányászati és kohászati egylet közgyűlésének lefolyásáról hozott tudósításokra, — mely lapok eme tudósításainak valódisága senki, tehát az igen tisztelt képviselő ur által sem lett eddig megczáfolva — hirlapiról kötelességünknek tartottuk ezen híreket itt reprodukálni. Most azonban a „válasz“ közlése után örömmel vesszük tudomásul, hogy a képviselő ur épen e város érdekében volt szives eddig is eljárni, és hogy jövőben is városunk érdekét fogja szemelőt tartani. Adja a jó Isten, hogy fáradozását siker koronázza! — Különben megjegyezzük, hogy lapunknak nem lehet célja képviselőnknek tanácsot adni és másokat leczkéztetni, hanem e város közérdekeit szolgálva, azonnal hírt adni oly dolgokról, melyek meggyőződésünk szerint a város közérdeke ellen vannak s így figyelmeztetni a közönséget a netáni bajokra. Végül újból ismétéljük, hogy a képviselő ur „válaszát“ most egész megnyugvással, sőt örömmel vesszük tudomásul.

— **A Mihály-tároi offerát** szokásos módon nagy fényvel ünnepelték meg mult szerdán, Szent-Mihály napján. A telep munkásai zenezóval, tisztjeik vezetése alatt vonultak a Nagyboldogasszonyról nevezett templomhoz, melyben Podhragyay Pál prépost-plébános fényes segédlettel celebrált a nagymisén, melyen a tiszték élén megjelent lovag Berks Róbert csász. és kir. kamarás, a Geramb-unió képviselője is. A templomi zene- és énekkar Cziczka Sándor karnagy vezetése alatt gyönyörű misét adott elő. — Persze, hogy az egyházi szertartást követni szokott offerai lakoma és vigalom sem maradt el.

— **A „Selmecebánya vidéki rom. kath. népnevelők“ körének közgyűlése,** mint azt mult számunkban előre jeleztük, mult csütörtökön tartott meg Litassy János esperes plébános vendégszerető meghívása folytán Hegybányán. A kör tagjai majdnem teljes számban jelentek meg. Mise után a közgyűlést Litassy János esp. pl., tb. elnök nyitotta meg, majd átadta elnöki székét Aczél János ügyvivő elnöknek. A kitűzött pályadíjakra két munka érkezett meg. Mind két munka írója Gázsó Mihály bélabányai tanító, ki dolgo-

zataival 20—20, tehát összesen 40 koronát nyert. Litassy János és a derék, jó öreg Oldinger Antal bélabányai plébános ismét két 20—20 koronás pályadíjat tűztek ki újabb dolgozatokra. Dalos József jelentést tett ezután a kör pénztári állapotáról, mely igen kedvező. Az egyházmegyei főtanfelügyelő meg fog kerestetni, hogy a szokásos évi segélyezéseknél e vidék rom. kath. tanítóit is tekintetbe vélessenek. A közgyűlés után ebéd volt a vendéglátó plébánián, hol a társaság, köztük 8 lelkész is, a legvidámabb hangulatban maradt együtt az estéli órákig. Felköszöntőt mondtak: Litassy, a tanító karra; Aczél, Litassy esp. plébánosra; Bachraty, a papságra; Hlavathy, Oldingerre.

— **A F. M. K. E. selmecezi választmánya** *Farbaky István* elnöke mellett e hó 1-én a városház tanácstermében gyűlésezett. A főtárgyat Gögl Gizella hódrusbányai óvónőnek véglegesítése képezte, mit a gyűlés Paulovich József plébános, gondnoksági elnök meleg ajánlása folytán ki is mondott, sőt a nevezettnek buzgó működését méltányolva, lakáspénzét is némileg emelte. Beható vitát idézett elő a hodrusi óvó épületének kérdése. Az ugyanis már annyira rozzant állapotban van, hogy teljesen jókarba hozatala az egyesület anyagi erejét messze felülmúló feladat volna. Azért a választmány lelkesen fogadta Szitnyai József alelnök, városi polgármester azon kijentését, hogy ő azon lesz, hogy a város építsen Hodrusbányán egy óvó-intézetet. A terv részletes megvitatására a napokban fog egy Wankovits Lajos, Sobó Jenő, Paulovich József és Puskás József tagokból álló bizottság Hodrusbányára menni, hogy az ügy már az ezen hóban tartandó városi törvényhatósági közgyűlésen tárgyalás alá vétethessék.

— **A „Bányászati és Kohászati Lapok“,** mint az a *műszaki anyagok vizsgálatára alakult magyar egyesület* f. évi szeptember 27-én tartott igazgatósági ülésén határozottatott, ez egyesület hivatalos közlönyének nyilvánítottatott.

— **Rendőri hírek.** *Sérülés.* Labuda Ferencz istenáldás-táró, kincstári bányamunkás mult hó 25-én a bányában 5 méternyi mélységbe zuhant és jobb alkarját eltörte s több kisebb sérüléseket is szenvedett. — *Hűtlen cseléd.* Krausz Géza erdőmester már régebben észrevette, hogy cselédjei meglopják s borát dézsmálják. F. hó 29-én Kis Frigyes rendőrfogalmazó által tartott vizsgálat kiderítette, hogy Hefke Julis szobalány hordta ki a pinczéből a bort s azt Chojma Mihályné kocsisnének azon czélból adta át, hogy a távozó kocsis tiszteletére és névnapja alkalmából búcsúlakomát rendezzenek; ezen multságuk azonban a közbejött rendőri vizsgálat következtében elmaradt. — *Nyúltolvajok.* Prefektus József és Csernák István f. é. szeptember 29-én jó estét óhajtván maguknak szerezni, behatoltak Grescho Mihály istállójába s onnan Oremusz József kovácstanoncz tulajdonát képező 3 drb nyulat elvittek, azt jól el is készítették s a lakomához háziasszonyukat Leporisz Józsefnét és fiát meghitták. — Oremusz József, nyulat is azonban keresve, a nyulbörőket Leporisz József megsződrében találta meg s ezek lettek a tolvajok árulói; a vizsgálat során be is vallották a hirhedt tolvajok tettüket s most a járásbírósi bírósági börtönben elmélkedhetnek a nyúl pecsenye ize felett. — *Eltűnt gyermek.* Zachar Márton helybeli lakos Teréz nevű, 10 éves leánya szeptember 26-án hazulról eltűnt és maig sem tért vissza. Daczára annak, hogy szülei Szent-Antalon és Tópatakon keresték rokonainknál, a gyermeket nem tudták eddig megtalálni.

— **A kik a „talajt turják és a sárt szagolják“** (lásd a „Selmecebányai Híradó“ utolsó számát) ezek nem mások, mint a bélabányai ásványviz keresők, vagy ha úgy tetszik, trnkálók. No de ne nevéssünk; a dologban lehet valami, mert már évekkal ezelőtt elterjedt a bélabányai lakosok közt a hír, hogy határunkban ásványviz van. S ha ez nem is lesz olyan bűdös mint a parádi, de lehet, hogy vastartalmu s akkor egy új vasfürdő megnyitására volna kitalásunk. — A dologra vonatkozólag Dr. Schwartz Ottó jeles tudósunk különben ezt a nyilatkozatot tette: „lehet, hogy e víz bűdös, de nem hiszem hogy savanyu volna.“

— **A telefon létesítése a mi kezdeményezésünk,** ezt mondja a „Selmecebányai Híradó“ legutolsó számában. Pedig ebben laptársunknak nincsen igaza; mert a kezdeményezés voltaképen Krausz Kálmán főkapitány s illetve a rendőrségtől származik és az első, még pedig vezérczikket e tárgyban lapunk hozta... igaz, hogy a „Híradó“ mostani szerkesztőjének jeles tollából. Ha tehát szerkesztő társunk, ki a telefon létesítése eszméjének felvetésekor városunk alkaptánya volt, azt mondja yala, hogy *az én kezdeményezésemből létesült a telefon, akkor egy árva szót sem vetünk ellene, de ne mondja a mi, a „Híradó“ kezdeményezéséből.*

— **A pachertároi-tér parkja épülő félben van.** A munkálatok már javában folynak és a mint a terveket volt alkalmunk látni, e tér igen csinos és diszes

lesz. Az út felől vasrácsosattal lesz elkerítve; a tér közepe táján szökőkút terveztetik, melynek vizét a Mihálka-féle ház nyílt kútjából fogják leveztetni. A tér háttérében lévő kincsiári kert szintén e térhez lesz csatolva és parkirozva, csakis az abban meglévő szép pavillon marad meg mostani alakjában. A téren keresztül és a fák között utak lesznek. A tér egy része akácfaakkal lesz beültetve. E gyors létesítést is Krausz Kálmán főkapitányunknak köszönhetjük. — Most már csak az hiányzik, hogy a honvédelemlékszoborismentőlelőbb díszítse e tért és ezáltal városunkat, hogy a szabadságharc 50 éves jövő évi emlékűnépén e szobor talpazatán hangoztassuk: „Hazádnak rendületlenül . . .“

— **Sötétség.** Itt az ősz és közelodik a tél, melyre a Felső Rózsa-utczában lakók borzongva gondolnak. Nemsokára ugyanis korán beáll a sötétség, mely azután uralma alá veszi a Felső Rózsa-utczában és az Új-úton elterülő városrészt. — Hát ezek a szegény itt lakók nem fizetnek ép úgy, mint a többiek városi pótdátót? Nem érdemelték meg, már csak személy- és vagyonbiztonság tekintetéből is, hogy oda a város legalább két szál lámpát, ha a gázt nem bírják felvezetni hát petroleum lámpát állítsanak fel; mert ez állapot valóban desperatus.

— **Törvényhatósági bizottságunk októberi havi közgyűlése** e hó 12-én fog megtartani, még pedig alighanem, Horváth Béla főispánunk elnöklele alatt. A közgyűlés főfontosságú tárgya a jövő évi költségvetés, melynél megjegyezzük, hogy daczára a nagyobb befektetéseknek a városi pótdátó emelve még sem lesz persze azonban a sok támasztott igény sem fog kielégíthetetlen. — Ezen a közgyűlésen lesz megválasztva a városi pénztárnok, esetleg ellenőr vagy számtiszt is. — A steffultói harmadik iskola ügye is napirendre kerül.

— **Színészet.** Kiss Pál színtársulata eljött már városunkba s ma mutatja be első előadását, a mely bizonyára meg fogja nyerni közönségünk tetszését. Színre kerül „A gyimesi vadvirág“ 1000 frt pályadíjat nyert népszínmű 3 felvonásban dalokkal s tánczokkal Géczy Istvántól. Zenéjét írta Konti József. Holnap „Durand és Durand“ című vígjátékot adja elő a társulat. Előkészületen vannak a legújabb operettek, bohózatok és népszínművek. Nagyon melegen ajánljuk e társulatot közönségünk pártfogásába; mert hisszük hogy e jelesen szervezett társulat közönségünk fokozott igényeinek is képes lesz megfelelni.

— **Lövészet.** A múlt vasárnapi lövészen az első díjat Seidel Ágoston, a másodikat Fiedler Gyula nyerte el. Négyeseket lóttek: Stuller Gyula egyet, Friebert Ferencz 2-öt, Fiedler Gyula 4-et és Seidel Ágoston 4-et. Október 10-én azaz jövő vasárnapon a pártoló tagok régi, jó szokás szerint egy ünnepélyes lövészetet fognak rendezni.

— **Bakabányai hírek.** *Vizbe esett* a bakabányai ovodából hazafelé menő egyik gyermek, még pedig akként, hogy hazamenet játszadozott és eközben beleesett az egyik viztartóba. Ilyen viztartó Bakabányán sok van s ezek kellőleg körülkerítve nincsenek és azonfölül, hogy egészségi szempontból sem felelnek meg, a közbiztonságot is veszélyeztetik. Így a szegény gyermek életével fizette volna meg az előljáróság mulasztását, ha Weinziller Lajos hirtelen veszélyes helyzetéből ki nem rántja. Az erélyes főszolgabírónak kellene közbenjárnia, hogy e veszélyes viztartók körülkerítettessenek. — **Tanítók jutalmazása.** A bakabányai magyar pártban rossz vért szült, hogy a hontmegyei magyar közművelődési egyesület a hontmegyei tanítók megjutalmazásánál Bakabányát figyelmen kívül hagyta. Pedig — és ezt mi mondjuk — ha valahol van nehéz küzdelme a nemzetiségi viszonyokkal egy tanítónak, akkor ez a bakabányai állami iskolánál alkalmazott tanító. Egész Hontmegyében egyetlen egy község sincsen, melyben a magyar érzelmű, missziót tanúsító tanító nemzetiségi szempontból oly ekszponált helyzetben volna, mint Bakabányán. A jutalmak kiosztásánál tehát buzditásul jó lett volna erre is gondolni.

— **Garázdálkodások, verekedések.** Hogy nincs kellő számú rendőrségi személyzet, az mindinkább érezhetővé válik, sőt már annyira megy a dolog, hogy ez állapotok tűrhetetlenek kezdenek lenni. Hogy rendőrségünk 12 szál rendőrrel mikép képes boldogulni, azt mindenki elgondolhatja. Nem esoda tehát, hogy a garázdálkodó emberek, jól tudva azt, hogy hiszen nincsen rendőr, kényük kedvük szerint úzik veszélyes játékokat. Így történt, hogy múlt pénteken, a főtéren az akadémiai épület előtt több garázda ember összeverekedett és mire az előhívott rendőrség közbe lépett, egymást tisztességesen elpáholva és nagy botrányt okozva széteszlottak. — Ugyancsak múlt pénteken délután, két Szent-Antalban lakó kohómunkás a Dolinán Weinert vendéglőjében, részeg állapotban összezüzött minden törhetőt, tehát ablakokat, székeket stb. és garázdálkodásuk annyira ment, hogy a vendéglős

és ott lévő vendégei életüket féltették. Persze, rendőr azon a tájon se volt és mire a városból előhívták, a garázdálkodók megugrottak. — Szüntesse meg már egyszer a város ezt a miserábilis állapotot és nagyobbítsa a rendőrszemélyzet létszámát.

— **A kis állatvásártéri gerendázat** eltávolítása iránt már többször felszólaltunk és illetékes helyen azzal nyugtattak meg, hogy e monstrum onnét rövid időn belül elhordatik. — Azóta jó idő telt el, baleseteket is okozott e kerítés és mégis mostanáig szilárdan áll ott. — Talán még egy balesetet várnak, amíg e gerendázatot onnét el távolítják??

— **Ujabb sikkasztás büne** bizonyult be B. L. volt városi erdősuhaneczra, ki az ismert árukönyvecskével úzte szédelgéseit. A városi erdőmester ugyanis neki adta át június, július és augusztus havában az életbiztosítási díjakat azzal, hogy e pénzt a biztosítási társulati ügynöknek adja át. Most az erdőmester feljelentései folytán kitűnt, hogy e pénzt is elsikkasztotta. A könnyelmű tévedt fiatal embert a rendőrség letartoztatni akarta, de jóra való családjá az ügyet rendbe hozta.

Pensum a nyaralókról.

Irja: Egy fia-részvényes.

Itt van az ősz immár, falevél hull, fecskemadár sines, Sáros az út odakünn: varjak jönnek elő. Erdei énekesek hangjától csendes a tájék, Csak nyaraló-részes, zeng most völgyeken át. Hass, alkoss, gyarapíts! megmondá régen a böles már Csak nem mondta — mikor? nem vala selmeczi ő. Nem divat az már nyári melegben törni az elmét, Hogy mi volna a jó, hüvöst, enyhet adó. Őszi esős estéken menni s gyűlni szobába, Bor, pipafüst mellett: készül a hús nyaraló. És mikor az édes tavasz árában heverészünk A nyaraló helyein: csak füve zöldel elő. A sok helykeresés, meg viznek, szélnek a révén, Meghalt a nyaraló: eltemeté a közöny. Még sem, nem a közöny, a tavasznak enyhe fuvalma Kergeti őt el oda, tervek karjaiba. Ámde ha részvényes letelepszik sülni szalonát, Büszkén nézi a tájt, a nyaraló talaján, És mialatt bicskájá levágja az izletes ételt, Csendes részvétellel gondol a multra elő. Hány villám czikkázta keresztül s tette pocscékká A szép völgy fenekén pásztori kis nyaralót. Nemde okosság volt vala az hát hagyni a házat Czifra papíron meg: nem üti menyei kő. Ha nyaraló részvényes lévén hizik a májad, Csak hizlald szaporán! Hizik a jó liba is.

— **Szerkesztői üzenet.** Dr. Sch. J. Bakabánya. A mennyire örömet adunk helyt a lapunkban közzétett közlemények minden czáfolatának, de ép annyira ügyelünk arra is, hogy e czáfolatok a kellő formában és ildomosságban legyenek megírva. Miután az ön levele e kellékeket nélkülözi, azt ily alakban nem közölhetjük, de mégis örvendünk annak, hogy úgy ön, mint B. társa magukat jó hazafiaknak vallják.

Kis hirdetések.

(Ezen hirdetési rovatban minden hirdetésért egy korona fizetendő és felvilágosítást ingyen ad a kiadóhivatal.)

A terrasszon a Hell-féle házban lévő I. emeleti, parkettirozott, elegáns, 6 szobából álló lakás hozzátartozókkal együtt 1897. évi október 1-étől több évre **bérbeadó.**

Egy a város közelében fekvő **kis lakház, szép, nagy istállóval és udvarral,** valamint hozzá tartozó, nagy gyümölcsös kerttel (150 drb. nemes gyümölcsfa) szabadkézből azonnal **eladó.**

Nagyobb mennyiségű, selmeczi **kereskedelmi és hitelintézeti részvény** egyenként és több darabonként jutányos áron **eladó.** E részvények után a múlt évben 6 frtnyi osztalékot fizettek.

A Rózsa-utczában egy első emeleti, **szépen burorozott, külön bejáratu hónapos szoba azonnal kiadó.**

Két darab selmeczi takarékpénztári részvény **eladó.**

A Kalvária-hegy aljában fekvő major, a hozzá tartozó, mintegy 26 holdat tevő földdel együtt szabadkézből **eladó,** vagy több évre **bérbeadó.**

H I R D E T É S E K.

Ház-eladás.

7 szoba, 2 konyha, udvar és kertből álló, a Lövész-utczában, 14. szám alatt fekvő

há z,

családi körülmények miatt, **szabadkézből eladó.**

Bővebbet:

Seidel Ágoston
háztulajdonosnál.

Bérbeadó lakások.

A Zsigmond Vilmos-utczában, egész ujonnan átalakított Daubner-féle házban **több lakás vagy az egész ház kerttel és szatócs bolti helyiséggel azonnal bérbevehető.**

Bővebbet megtudhatni

Daubner János vendéglősnél.

Szives figyelmébe

hozom az őszi idény beálltával a mélyen tisztelt közönségnek, hogy a **halászi (hainiki) első magyar agyag, eszerép és kályhagyár kitűnőnek bizonyult gyártmányait** már 5 év óta raktáromon tartom a régi városház épületének egyik bolti helyiségében.

Megrendeléseket elfogadok főüzletemben melyben vas kályhák és takaréktűzhelyek is felette jutányos árban kaphatók.

A cserép és vaskályhákat, valamint a vas takaréktűzhelyeket is kívánatra házban fel is állítatom.

Kiváló tisztelettel **Csiba István.**

Kiadó lakás.

A kis állatvásártéren lévő Fodor-féle házban a földszintes lakás, a mely áll 3 szobából és hozzá tartozó helyiségekből azonnal **bérbeadó.**

Tudakozódhatni **Fodor József,** háztulajdonosnál.

Ház-eladás.

Beleges állapota miatt elhatározta magát az alólírott, hogy a **Honvéd-utczában, 57. szám alatt** lévő, csak legújabbban **renovált**

házát

kéz alatt, még e hó végeig, igen olcsó áron **eladja.**

Bővebbet megtudhatni nála.

Czanna József,
háztulajdonos.

A V I S Ó!

Bevásárlási utamból visszaérkezvén van szerencsém a nagyrabecsült vevő közönséget arról értesíteni, hogy

a terrasszon, az alsó-gyógytárral szemben lévő

központi áruraktáramat

mindenféle, az évadnak megfelelő modern és finom izlésű, őszi és téli árukkal (comme il faut) felszereltem és azokat jutányos árban árusítom.

Csodás olcsó áron kaphatók nálam: finom kivitelű **graci, mode loden-havelokkok,** legújabb divatu **Ulster-Mencsikoff** és **felöltők, férfi, fiu és gyermek kül- és belföldi szövetből készült ruhák à la mode française.** Továbbá **utcai és utazó bundák,** mindenféle valódi **karlsbadi** és **bécsi cipő** áruk, azonkívül **fehérnemű, u. m. ingek, gallérok, kézelők stb.,** valamint **gráci és tiroli lágy és kemény loden és nemez kalapok, utazó bőröndök stb. stb.**

a legnagyobb választékban.

Főtörekvésem mindig odairányul, hogy a t. vevő közönség bizalmát minden tekintetben kiérdemelhessem.

Kérve becses támogatását maradok kiváló tisztelettel

S I N G E R I G N Á C Z,

a központi ruhacsarnok tulajdonosa

(Terrasszon, Urban-féle házban, az alsó gyógytárral szemben.)

32048. szám./III. 1877.

Árverési hirdetés.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminisiterium f. évi augusztus hó 26-án 69099. sz. a. kelt rendelete következtében közhírré tétetik, hogy a kir. kincstár tulajdonát képező selmeczbányai 62. sz. tjkönyvben foglalt ezelőtt sóháza, most a czipőgyár elhelyezésére szolgáló épület tömb — s beltelek 8000. szóval: nyolcezer forint kikiállítási ár mellett f. évi október hó 30-án délelőtt 10 órakor alulírott kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében nyilvános árverésen el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiállítási ár 10 %-át azaz 800 forintot készpénzben vagy óvadék-képes értékpapirokban az árverés napján a kiküldött bizottság kezéhez letenni.

A kitiizott árverésen a fentebb jelzett épület és telektömb a kikiállítási áron alul nem fog eladatni.

A legmagasabb ajánlattevőre nézve a tett ajánlat azonnal kötelező, — a kincstárra nézve pedig a megkötendő jogügylet csak a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminisiterium jóváhagyása után válik jogerejűvé.

Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben, és pedig az elsőt: az árverés napjától számított 30 nap, a másodikat ugyanazon naptól számított 60. és a harmadikat ugyanazon naptól számított 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után, az árverés napjától számított, 6% kamatokkal együtt a selmeczbányai kir. adóhivatalba lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitiizott időben eleget nem tene, az általa megvett épületre a vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés fog kiíratni.

Léván, 1897. évi szeptember hó 9-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Eladó ház.

A Felső Rössel-utczában a 130 sz. a. lévő ház szabadkézből eladó.

A földszintes házban 8 szoba s konyhák vannak; hozzá tartoznak istálló, ólak, a ház mellett nagy gyümölcsös- és használati kert, melyből egy tehén eltartható, nagy pincze, udvar, nagy kút, melynek vize sohsem apad ki.

A ház bármikor megtekinthető.

Bővebbet: e lap kiadóhivatalában.

I. magyar királyi szabadalmazott

osztálysorsjáték

A magyar kir. osztálysorsjáték 50.000 nyereményének jegyzéke.

A legnagyobb nyeremény a játékterv 9. §. szerint:

1.000,000 korona.
Egy millió

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények	Korona
1 à	600,000
1 "	400,000
1 "	200,000
2 "	100,000
1 "	90,000
1 "	80,000
1 "	70,000
2 "	60,000
1 "	40,000
5 "	30,000
1 "	25,000
7 "	20,000
3 "	15,000
31 "	10,000
67 "	5,000
3 "	3,000
432 "	2,000
763 "	1,000
1238 "	500
90 "	300
31700 "	200
3900 "	170
4900 "	130
50 "	100
3900 "	80
2900 "	40

50000 nyeremény és jutalom 13.160,000 kor. összegben, mely 6 osztályban sorsolttatik ki.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kis lutri megszűnik és ezen osztálysorsjáték által pótolttatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállanak és az illető sorsjegyek eladttak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késsünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 és 50.000
eredeti sors- és pénznyereménnyel.
jegyből

A nyerési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének, viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyeremény a mellette álló nyeremény-jegyzékből látható; ezen nyeremények 6 részben lesznek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kifizettetik.

A sorsjegyek ára az első huzáshoz:

6 frt egy egész eredeti sorsjegy
3 " egy fél " "
1.50 " egy negyed " "
0.75 " egy nyolczad " "

A huzások a fővárosi vígadó épületében nyilvánosan történnék a m. kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. közjegyző előtt. A huzásnál mindenki jelen lehet.

Mi tüzelehelységünkben elárusítjuk vagy utánvétellel, vagy az összeg póstautalványnyal való beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőink minden egyes huzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzéket.

Eichel Sándor özvegye és utódja

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítóí,

SELMECZBÁNYA, Kis állatvásártér.

Tudomásul!

Van szerencsém a n. é. közönség beces tudomására hozni, hogy a Trauer Gyula ur volt üzlethelyiségét

ujjonnan berendeztem

és azt fűszer, festék és különféle a fűszerkereskedésbe illő árukkal dúsan felszereltem. Különösen bátor vagyok felemlíteni, hogy ezen üzletemet

mindennemű iskolaszerekkel,

u. m. papír, toll, irón, tinta, rajzeszközök, fűzetek, jegyzőkönyvek stbivel elláttam és azok ott kitiizó minőségben, nagy választékban, igen jutányos árak mellett kaphatók.

De figyelembe véve a n. é. közönség kényelmét is, ezen üzletemben

dohánytözsédét

is rendeztem be úgy, hogy abban a különféle szivarok, szivarkák és dohányneműek árusíttatnak.

Bátor vagyok emlékezetébe hozni ezen új üzletemmel szomszédos régi üzletemet is, hol úgy mint eddig, ezentul is t. vevőim a legszolidabb és legkulsabb módon szolgálttatnak ki.

Kérve nagybecsült pártfogását, maradok kiváló tisztelettel

alázatos szolgálja

ERNST ZSIGMOND.

The Continental Bodega Company.
Valódi hamisítatlan külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.
- Tarragona s. a. l.

Legjobb bevásárlási forrása
Raktár:
ERNST * * ZSIGMOND
árnál 4-20
Selmeczbányán.

E kitiizó borok
Tuschl Gusztáv
selmecezi ezukrásznál is kaphatók.

Szép bolti helyiség és hozzátartozó lakás
december 1-től bérbeadó.

A Deák Ferencz-utczában lévő Ochtdendung-féle ház egyik (most Schuszter M. czipész által bérelt) bolti helyisége a hozzá tartozó lakással együtt már f. é. december 1-től bérbeadó.
Bővebbet a háztulajdonosnál:
Ochtdendung Ignácznál.

Van szerencsém a n. é. közönség beces tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg berendezett
szabóüzletemet

Az őszi idényre

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére.
A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyuttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.
Becses pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel
Czimmel György
szabóüzlet-tulajdonos.

Gyár: Alsó Hámor, Barsmegye.
Gyári főraktár: BUDAPEST, Andrásy-ut 29. (I. em.)

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,
mely az 1752-ben Selmeczbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,
saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszeket, gyümölcsstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat. stb. stb.